

Międzywydziałowa Samodzielna Katedra Kształcenia Teoretycznego (MSKKT)

Magdalena Sołtys – socjolożka kultury, antropolożka współczesności, animatorka kultury (artystycznej). Absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego. Krytyczka sztuki, redaktorka wydawnictw jej poświęconych. Kuratorka wystaw sztuki współczesnej i autorka ich ekspozycji. Współpracuje z galeriami (niektóre także tworzyła). Zaangażowana na wielu polach w organizację Międzynarodowego Biennale Plakatu w ASP w Warszawie (jako członkini Rady Programowej, Komitetu Organizacyjnego, sekretarz generalna i kuratorka kompletu wystaw 27. MBP).

Aktualnie pełni obowiązki kierowniczk Międzywydziałowej Samodzielnej Katedry Kształcenia Teoretycznego ASP w Warszawie. Doradczyni Rektora ASP w Warszawie, prof. Błażeja Ostoja Lniskiego, ds. polityki kulturalnej. Zajmowała się programami Monitorowania Karier Absolwentów.

dr hab. Katarzyna Chrudzimska-Uhera – historyczka sztuki nowoczesnej i współczesnej, specjalizująca się w rzeźbie polskiej schyłku XIX i XX w. Autorka monografii i artykułów koncentrujących się wokół zagadnień: ewolucji istoty i miejsca rzeźby w przestrzeni publicznej, wystawienniczej i prywatnej; narodowotwórczej i państwowotwórczej roli sztuki oraz stylu narodowego; Zakopanego jako środowiska artystycznego i kolonii artystycznej.

Członkini-ekspertka Zespołu do spraw Warszawskich Historycznych Pracowni Artystycznych, działającego na rzecz ochrony, dokumentowania i promowania historycznych pracowni artystycznych, stanowiących element tożsamości kulturowej Warszawy.

Dr Adam Czyżewski

Antropolog kultury. Autor prac z dziedziny antropologii miasta, kultury wizualnej i antropologii przedmiotu, m.in. książek „Trzewia Lewiatana: antropologiczna interpretacja idei miasta-ogrodu” (2001), „Honorowa Nagroda SARP 1966-2006” (2006), „Trzewia Lewiatana: miasta-ogrody i narodziny przedmieścia kulturalnego” (2009), „Bulanda i Mucha architekci” (2011), „Morfologia obrazu” (2012). Współautor zbioru „Architecture and Avant-Garde in Poland 1918 – 1939 – Rassegna” (1996).

Pod jego redakcją ukazały się: „Zwykłe – niezwykle: fascynujące kolekcje w zbiorach Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie” (2008), „Pasja i pragmatyzm” (2010), „Czas świętowania” (2013). Od 2008 do 2020 roku dyrektor Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie, równocześnie (od 2012 roku) wykładowca Wydziału Sztuki Mediów ASP w Warszawie. Od 2006 roku stale współpracuje z Zarządem Głównym Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP. Jeden z gospodarzy konferencji „Między ortodoksją a kreacją. Dialog konserwatorsko - architektoniczny”. W latach 1992 – 2004 redaktor naczelny czasopism poświęconych architekturze i projektowaniu form przemysłowych. Autor i współautor wielu krajowych i międzynarodowych wystaw. Autor ponad stu tekstów naukowych i publicystycznych. Wydawca i szef redakcji czasopisma „Etnografia Nowa”. Autor projektu koncepcyjnego modernizacji budynku oraz zmian struktury organizacyjnej Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie, realizowanych pod jego kierunkiem od 2008 do 2020 roku.

dr hab. Dorota Folga-Januszewska, prof. ASP

Wicedyrektor Muzeum Pałacu Jana III w Wilanowie. Historyk sztuki, muzeolog, krytyk. Studiowała historię sztuki (1975-1979) na Uniwersytecie Warszawskim, gdzie się doktoryzowała (1982) i habilitowała (2007). 1984-2008 wykładowca Uniwersytetu Warszawskiego (Wydział Neofilologii i Podyplomowe Studium Muzealnictwa IHS UW, 2014-2021 promotor prac doktorskich ISWH UW), 2008-2014 autorka programu studiów muzeologicznych na UKSW w Warszawie (Kierownik Katedry i dyrektor Instytutu Muzeologii). 1979–2008 pracowała w Muzeum Narodowym w Warszawie (od asystenta do dyrektora). Członek Międzynarodowej Rady Muzeów ICOM, prezydent ICOM-Polska (2002-2008 i 2012-2018), prezydent MOCO ICOM 2014-2016, członek SAREC ICOM, 2016 r. prezydent Komitetu ds. Rezolucji ICOM, członek AICA. Ekspert Rady Europy ds. muzeów od 2004, ekspert UNESCO High Level Forum on Museums oraz w programach MNiSW, członek Zespołu NPRH, członek KNoK PAN, członek wielu rad naukowych i muzealnych. Inicjatorka neuromuzeologii i współautorka Ustawy o Muzeach 1996. Członek Honorowy Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie, wielokrotny juror konkursów graficznych, autorka wielu książek, katalogów i tekstów poświęconych grafice, sztuce plakatu, teorii i sztuce współczesnej. Stypendystka i współpracownik m. in: Centro di Studi Andrea Palladio w Vicenzy 1980, Museu d’Arte Antigua w Lizbonie 1981, Institut für die Wissenschaften vom Menschen w Wiedniu 1984, Indira Gandhi National Center for Arts w New Delhi 1986, Klee Stiftung i Kunstmuseum w Bern 1998-2000; Kunsthistorisches Museum w Wiedniu. Autorka ponad 300 publikacji z zakresu muzeologii, grafiki współczesnej i plakatu, teorii i sztuki XVII–XXI

w. kuratorka 64 wystaw realizowanych w Polsce, Niemczech, Austrii, USA, Irlandii, Francji, Japonii i Rosji.

[Dorota Folga-Januszevska – Wikipedia, wolna encyklopedia](#)

[Dorota Folga-Januszevska - Google Scholar](#)

Up2 to Europe: [Dorota Folga Januszevska European Institution Partner :: Up2Europe](#)

Identyfikacje badawcze:

- [ISNI: 0000 0000 7830 0338](#)
- [VIAF: 101833086](#)
- [LCCN: n81045380](#)
- [GND: 1060757540](#)
- [BnF: 12003731c](#)
- [SUDOC: 028144465](#)
- [NKC: mub2016921955](#)
- [NTA: 112435645](#)
- [PLWABN: 9810662084505606](#)
- [NUKAT: n96000792](#)
- [LNB: 000225848](#)
- [WorldCat: lccn-n81045380](#)

Library of Congress US: [101833086 \(viaf.org\)](#)

Noty w słownikach:

[Dorota Folga-Januszevska - encyklopedia.biolog.pl](#)

Polscy Muzealnicy: [Dorota Folga-Januszevska - polscy muzealnicy. Dorota Folg \(shops-net.com\)](#)

Wywiady i rozmowy:

[Match the better one - PURPOSE](#)

[Folga-Januszevska, Dorota — Magazyn Kontakt](#)

[Rozmowa z prof. Dorotą Folgą-Januszevską o wirtualnym zwiedzaniu muzeów \(polityka.pl\)](#)

dr Krystyna Łuczak – Surówka – historyczka i krytyczka designu. Doktorka nauk humanistycznych. Bada to, w co wierzy czyli moce designu ukryte w wartościach i emocjach. Absolwentka Instytutu Historii Sztuki UJ, gdzie jako pierwsza obroniła pracę magisterską, a następnie doktorską z historii polskiego wzornictwa. Wykładowczyni warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Autorka wielu publikacji z zakresu historii i teorii designu. Kuratorka wystaw i jurorka w konkursach design 3D. Niezależna konsultantka projektów wizerunkowych i wdrożeniowych oraz strategii dla firm i instytucji. Kolekcjonerka polskiego designu. Prywatnie miłośniczka okładów z żywych futer, samochodów i magii codzienności. Nieustannie powtarza, że najważniejsze to widzieć a nie tylko patrzeć . #panioddesignu

dr hab. Monika Murawska, prof. ASP – filozofka i historyczka sztuki. Od lat zajmuję się fenomenologią francuską oraz współczesną filozofią sztuki. Na tę chwilę jestem autorką trzech książek: publikacja *Jean Renoir. Malarz kadrów* (2012) ma charakter popularyzatorski, książka *Filozofowanie z zamkniętymi oczami* (2011) poświęcona jest fenomenologii Michela Henry’ego, a *Problem innego* (2005) to analiza problemu intersubiektywności w filozofii Levinasa i Merleau-Ponty’ego. Obecnie przygotowuję książkę poświęconą francuskiej estetyce fenomenologicznej.

dr Anna Oleńska – historyczka sztuki, absolwentka Instytutu Historii Sztuki UW. Dzieli pracę zawodową pomiędzy Akademię Sztuk Pięknych, gdzie prowadzi zajęcia z historii sztuki nowożytnej, sztuki z terenów dawnej Rzeczypospolitej i zajęcia seminaryjne oraz Instytut Sztuki PAN, w którym opracowuje Katalog Zabytków Sztuki w Polsce. Interesuje się szeroko pojętą sztuką nowożytną, a szczególnie kulturą intelektualną i artystyczną XVIII wieku. Najbardziej zaś fascynują ją powiązania sztuki z naturą – teoria i praktyka sztuki ogrodów, kreacja i percepcja krajobrazu, działania performatywne w naturze, np. land art, sztuka ekologiczna. Powiązanie działań naukowych z działaniami konserwatorskimi realizuje od wielu lat, uczestnicząc w badaniach terenowych oraz opracowując dziedzictwo sztuki sakralnej dawnych ziem wschodnich Rzeczypospolitej – na terenie Białorusi, Litwy, Łotwy i Ukrainy.

Autorka szeregu publikacji, stypendystka m.in. uniwersytetu Harvarda i Fundacji Lanckorońskich, dwukrotna laureatka nagrody im. Prof. Jerzego Łozińskiego Stowarzyszenia Historyków Sztuki i odznaki honorowej „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

dr Piotr Teodorczuk, adiunkt ASP – filozof, doktor nauk humanistycznych.

Absolwent Instytutu Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego, doktorat w Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk.

Adiunkt w Akademii Sztuk Pięknych z dwudziestoletnim doświadczeniem. Prowadził wykłady z: historii filozofii, estetyki, a także seminaria i proseminaria. Był też promotorem kilkudziesięciu znakomitych teoretycznych prac dyplomowych (magisterskich) obronionych na prawie wszystkich wydziałach ASP.

Interesuje się szeroko rozumianą problematyką związaną z pogranicza filozofii i sztuki, człowieka, kultury.

dr Katarzyna Uchowicz – historyczka architektury. Pracuje w Pracowni Dokumentacji Architektury XX i XXI wieku w Instytucie Sztuki PAN oraz Międzywydziałowej Samodzielnej Katedrze Kształcenia Teoretycznego ASP w Warszawie. Prowadzi wykłady poświęcone historii i teorii architektury oraz planowaniu przestrzennemu XX wieku. Kuratorka wystawy „Awers/rewers. Architekt Bohdan Lachert” w Muzeum Architektury we Wrocławiu, autorka *Eternity and a Moment. 1918–1939 – Architecture As a Tool in Constructing Polish National Identity* (Centrum Architektury, 2017); *Ariergarda modernizmu. Katalog projektów i realizacji Bohdana Lacherta i Józefa Szanajcy* (Instytut Sztuki PAN, 2017) oraz *Awers/ rewers. Architekt Bohdan Lachert* (Muzeum Architektury we Wrocławiu, 2018). Współautorka (z Małgorzatą Omilanowską) *POW. Ilustrowany atlas architektury Powiśla* (Centrum Architektury, 2017, wyd. I; 2020, wyd. II). Współredaktorka (z Aleksandrą Kędziorek i Mają Wirkus) książki *Archipelag CIAM. Listy Heleny Syrkus* (Narodowy Instytut Architektury i Urbanistyki, 2019), uhonorowanej 6. Nagrodą Architektoniczną Prezydenta mi.st. Warszawy w kategorii „Wydarzenie architektoniczne” (2020).

Zakres zainteresowań badawczych

- architektura dwudziestolecia międzywojennego
- awangarda architektoniczna i twórczość eksperymentalna
- modernizm jako interdyscyplinarna platforma artystyczna
- metodologia badań nad architekturą oraz nowe formy dokumentacji

- strategię wystawiennicze i sposoby prezentacji architektury

dr Katarzyna Urbańska – historyczka sztuki, adiunktka w Międzywydziałowej Katedrze Historii i Teorii Sztuki ASP w Warszawie, gdzie prowadzi autorskie zajęcia z zakresu performatyki. Wykładowczyni w Instytucie Sztuki PAN i Uniwersytecie SWPS. Stypendystka MKiDN (2016). W polu jej zainteresowań znajduje się polska sztuka nowoczesna, szczególnie w perspektywie egodokumentów i performatyki. Kuratorka wystaw m.in. Robert Kuśmirowski *Träumgutstraße* (2014), Krzysztof Jung *Przemiana* (2016).

dr Anna Wiszniewska

- historyczka sztuki i dizajnu, kuratorka i wykładowczyni akademicka, adiunkt w Pracowni Rzemiosła i Designu Instytutu Sztuki PAN w Warszawie, laureatka Nagrody im. prof. J. Łozińskiego (2017 r.). Interesują ją badania z zakresu historii polskiego dizajnu i sztuki przedmiotu, ze szczególnym uwzględnieniem metaloplastyki, biżuterii, ceramiki i zabawkarstwa.

Swoje zainteresowania naukowo-badawcze realizuje również jako kuratorka wystaw. Otwarta w 2019 r. w Muzeum Warszawy monograficzna wystawa spółdzielni ORNO, której była współkuratorką, podsumowała jej wieloletnie badania nad biżuterią powstałą w spółdzielniach Cepelii.

dr hab. Aleksander Zbrzezny, prof. ASP – filozof, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego. Zajmuje się filozofią społeczną, filozofią kultury oraz teorią mediów. Pozostając blisko tradycji teorii krytycznej, wykorzystuje narzędzia dostarczane przez historyków, socjologów czy antropologów. Zajmuje się między innymi takimi problemami, jak nierówności i wykluczenie, koncepcje ideologii, teorie globalizacji, mechanizmy sprawowania (bio)władzy. Podejmuje też zagadnienia z zakresu kultury materialnej (zdrowie i choroba, sprawczość nauki) czy teorii posthumanistycznych (ludzkie-zwierzęce, natura-kultura, klimat). W minionym roku akademickim prowadził seminarium dyplomowe pod tytułem „Ciało, władza, społeczeństwo”. Sympatyk feminizmu. Jest autorem kilkudziesięciu artykułów i trzech książek: *Podmiotowość i historia w filozofii społecznej Hegla, Marksa i Adorna* (2016), *Lotna nowoczesność. Kultura materialna, kultura wirtualna, transkodowanie społeczeństwa i kapitalizm* (2019), *Bądźmy szczęśliwi. Homo urbanus w czasie zarazy* (2021).

dr Marcin Zgliński – wyklada na ASP od 24 roku życia – bezpośrednio po ukończeniu studiów w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego zaczął prowadzić wykład z zakresu historii sztuki nowożytnej, który kontynuuje do dziś, choć obecnie w całkiem już innej formie, prowadził i prowadzi także szereg innych wykładów i zajęć. Nauczanie traktuje jako wielką życiową pasję i uważa, iż praca na uczelni artystycznej stanowi przywilej pozwalający historykowi sztuki postrzegać dzieła, tak dawne, jak i współczesne, w perspektywie niedostępnej dla badaczy oderwanych od żywego nurtu pracy twórczej.

Jego zainteresowania oraz doświadczenia naukowe, a także pasje pozazawodowe i kolekcjonerskie obejmują bardzo szeroki obszar fenomenów, co pozwala mu prowadzić prace teoretyczne na bardzo zróżnicowane tematy. Do tej pory z sukcesem doprowadził do obrony około 200 dyplomantów, z niemal wszystkich wydziałów. Tematy prac obejmowały bardzo szeroką skalę zagadnień – od obszernych i wnikliwych analiz stylistycznych i ikonologicznych, przez teksty o tak zróżnicowanych fenomenach, jak historia tatuażu czy widokówki doby PRL, po ujęte w przeróżne formy refleksje nad własną twórczością dyplomantów.

Poza ASP pracuje w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk, gdzie doktoryzował się i gdzie kieruje Zakładem Zadań Podstawowych Historii Sztuki oraz pełni funkcję redaktora naczelnego *Katalogu zabytków sztuki w Polsce*. Od 1994 r. bierze udział w badaniach terenowych dokumentacji i inwentaryzacji kościołów oraz klasztorów na terenie Białorusi, a także Litwy, Łotwy i Ukrainy, za co w 2015 r. odznaczony został odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Zajmuje się badaniami nad szeroko pojętą sztuką nowożytną oraz sztuką XX w., zwłaszcza postawami artystów wobec reżimów autorytarnych i totalitarnych, m. in. realizmem socjalistycznym w ZSRR i krajach satelickich.

Ostatnio przygotował obszerną rozprawę dotyczącą dyskursu o przestrzeni, urbanistyce i architekturze na ziemiach wschodnich II Rzeczypospolitej. Interesuje się także problematyką szeroko pojętej ikonografii muzycznej oraz związków muzyki i sztuk plastycznych, dekoracji instrumentów muzycznych. Jest stałym współpracownikiem Programu Drugiego Polskiego Radio gdzie od kilkunastu lat regularnie opowiada o sztuce wykonawczej wielkich muzyków.

Jest kolekcjonerem płyt i zajmuje się fenomenem oprawy graficznej fonogramów, zwłaszcza płyt winylowych. Ostatnio wiele czasu poświęca na kolekcjonowanie ceramiki polskiej i europejskiej XX w. Jest też moderatorem największej na polskim Fb grupy poświęconej sztuce dawnej – deArte, gdzie regularnie publikuje posty, głównie poświęcone malarstwu XIX i XX w.

Współpraca

Pracownicy Wydziału Zarządzania Kulturą Wizualną

oraz:

prof. Magdalena Raszevska – historyk teatru, profesor nauk humanistycznych. Autorka m.in. monografii „Teatr Narodowy 1949-2004”, „*Dziady Dejmka*”, „30xWST. Warszawskie Spotkania Teatralne 1965-2010”, „Ryszarda Hanin. Historia nieoczywista.”, nagrodzonej ostatnio monografii.

„Dejmek”, licznych artykułów z historii teatru i zagadnień społecznych współczesnego teatru. Interesuje się problemami funkcjonowania świata widowisk we wszelkich formach, zagadnieniami kształtowania współczesnej przestrzeni teatralnej. Wykłada historię teatru i historię konwencji scenicznych na Wydziale Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

<https://ws.asp.waw.pl/wykladowcy/>